GREGORIUS MAGNUS
Admont, 12. Jh. Seite 193r
Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26120
Copyright: Admont, Benediktinerstift

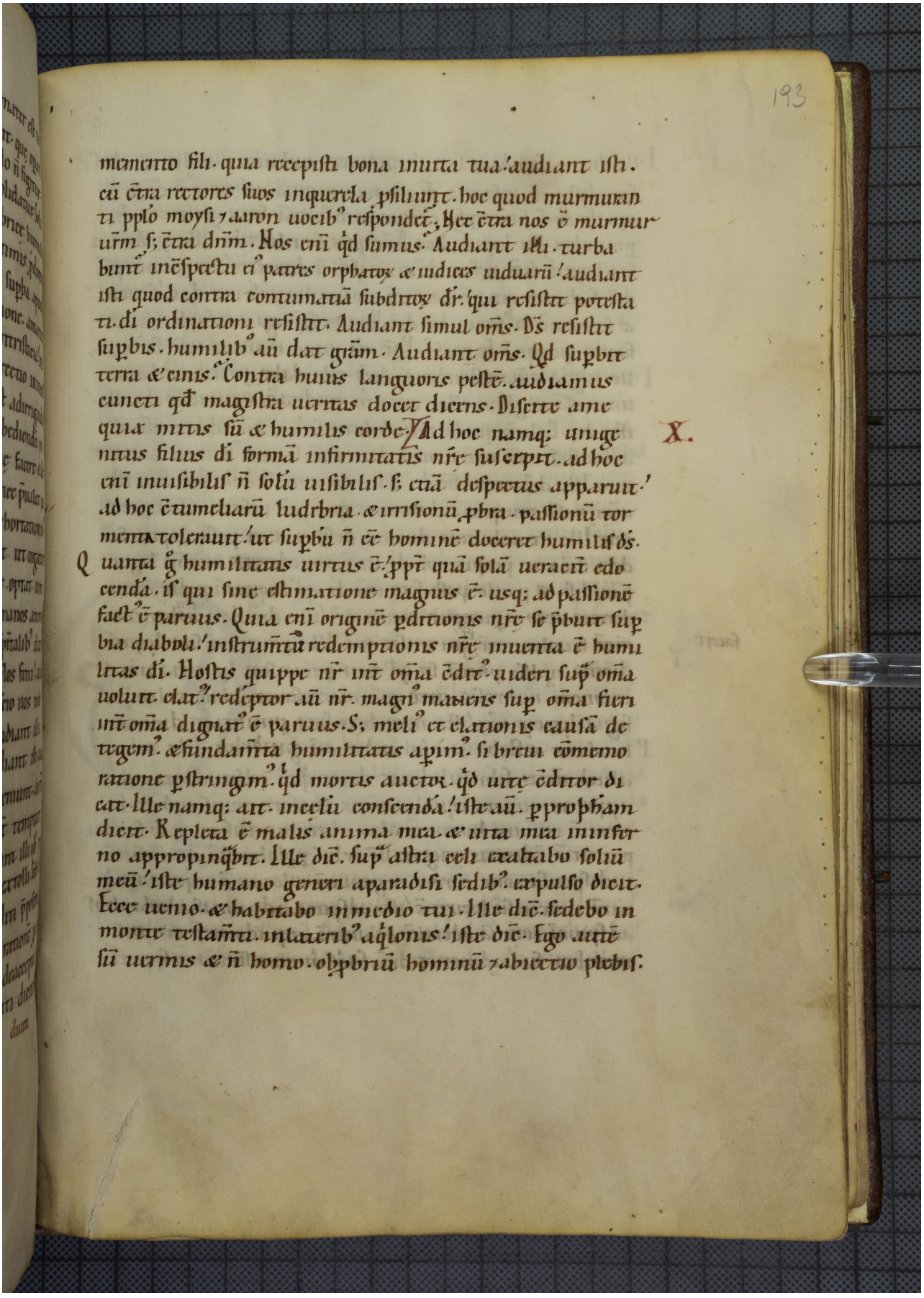

memento fili. quia recepisti bona inuita tua. audiant isti.
cū cōtra rectores suos inquerela ꝓsiliunt. hoc quod murmuran
ti ꝑplo moysi ⁊ aaron uocib⁹ respondet. Nec cōtra nos ē murmur
urm̄ s; cōtra dn̄m. Nos enī q̄d sumus. Audiant illi. turba
bunt incōspectu ei⁹ patres orphatoꝝ & iudices iuduarū. audiant
isti quod contra contumatiā subditoꝝ dr. qui resistit potesta
ti. di ordinationi resistit. Audiant simul om̄s. Ds resistit
suꝑbis. humilib⁹ aū dat grām. Audiant om̄s. Qd suꝑbit
terra & cinis. Contra huius languoris pestē. audiamus
cuncti qd magistra ueritas docet dicens. Discite a me
quia mitis sū & humilis corde. Ad hoc namq; unige X.
nitus filius di formā infirmitatis nr̄e suscepit. ad hoc
enī inuisibilis ñ solū uisibilis. s; etiā despectus apparuit.
ad hoc cōtumeliarū ludrbria. & irrisionū ꝓbra. passionū tor
menta tolerauit. ut suꝑbū ñ ēē hominē doceret humilis ds.
Quanta ḡ humilitatis uirtus ē. ꝓpt quā solā ueracit edo
cenda. is qui sine estimatione magnus ē. usq; ad passionē
fact⁹ ē paruus. Quia enī originē ꝑditionis nr̄e se ꝑbuit suꝑ
bia diaboli. instrumētū redemptionis nr̄e inuenta ē humi
litas di. Hostis quippe nr̄ int̄ om̄a cōdit⁹. uideri suꝑ om̄a
uoluit. elat⁹. redeptor aū nr̄. magn⁹ maueris suꝑ om̄a fieri
int̄ om̄a dignat⁹ ē paruus. S; meli⁹ et elationis causā de
tegem⁹. & fundam̄ta humilitatis aꝑim⁹. si breui cōmemo
ratione ꝑstringim⁹. q̄d mortis auctor. q̄d uite cōditor di
cat. Ille namq; ait. in celū conscenda. iste aū. ꝑprophām
dicit. Repleta ē malis anima mea. & uita mea in infer
no appropinq̄bit. Ille dic̄. suꝑ astra celi exaltabo soliū
meū. iste humano generi a paradisi sedib⁹. expulso dicit.
Ecce uenio. & habitabo in medio tui. Ille dic̄. sedebo in
monte testam̄ti. in lateribꝰ aq̄lonis. iste dic̄. Ego autē
sū uermis & ñ homo. obꝓbriū hominū ⁊ abiectio plebis.